

Presă și informare

Tribunalul Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 69/12
Luxemburg, 24 mai 2012

Hotărârea în cauza T-111/08
MasterCard, Inc și alții/Comisia

Tribunalul confirmă decizia Comisiei de interzicere a comisioanelor interbancare multilaterale aplicate de MasterCard

Prin Decizia din 19 decembrie 2007¹, Comisia Europeană a declarat contrare dreptului concurenței comisioanele interbancare multilaterale (CIM-uri) aplicate în cadrul sistemului de plată cu carduri MasterCard.

CIM-urile corespund unei părți din prețul unei operațiuni cu cardul de plată, reținută de banca de emiterie a cardului. Costul CIM-urilor este imputat comercianților în cadrul mai general al comisioanelor care le sunt facturate pentru utilizarea cardurilor de plată de către instituția financiară care le administrează operațiunile.

Decizia Comisiei se referă numai la CIM-urile aplicabile în cadrul Spațiului Economic European sau al zonei euro în lipsa unor comisioane interbancare stabilite în mod bilateral între instituții financiare sau în mod colectiv la nivel național.

Comisia a reținut că CIM-urile aveau ca efect stabilirea unui nivel minim al comisioanelor facturate comercianților și, pentru acest motiv, constituiau o restrângere a concurenței prin prețuri în detrimentul acestora. În plus, Comisia a considerat că nu se demonstrase că CIM-urile puteau genera avantaje de eficiență susceptibile să justifice efectele lor restrictive asupra concurenței.

În consecință, s-a impus organizației de plată MasterCard și societăților care o reprezintă (MasterCard Inc. și filialele acesteia MasterCard Europe și MasterCard International Inc.) să pună capăt încălcării prin eliminarea oficială a CIM-urilor în termen de 6 luni. În caz contrar, acestea ar fi sancționate cu o amendă de 3,5 % din cifra lor de afaceri mondială consolidată zilnică.

Societățile care reprezintă MasterCard au sesizat Tribunalul pentru a obține anularea deciziei Comisiei. Mai multe instituții financiare au intervenit în susținerea acestor societăți (Banco Santander, SA, Royal Bank of Scotland plc, HSBC Bank plc, Bank of Scotland plc, Lloyds TSB Bank plc, MBNA Europe Bank Ltd). Regatul Unit și două asociații de comercianți (British Retail Consortium și EuroCommerce AISBL) au intervenit în susținerea Comisiei.

Prin hotărârea sa de astăzi **Tribunalul respinge această acțiune** și confirmă decizia Comisiei.

Astfel, Tribunalul nu acceptă **argumentația întemeiată pe necesitatea obiectivă a CIM-urilor pentru funcționarea sistemului de plată MasterCard**. S-a susținut în special că, în lipsa percepției CIM-urilor, instituțiile financiare ar fi determinate să propună clienților lor alte tipuri de carduri de plată sau să reducă avantajele acordate titularilor de carduri, fapt care ar afecta viabilitatea sistemului MasterCard. Semnalând în special importanța veniturilor și a beneficiilor comerciale, altele decât CIM-urile, pe care instituțiile financiare le obțin din activitatea lor de emiterie de carduri de plată, Tribunalul apreciază că **era puțin probabil ca, în lipsa unor CIM-uri, o parte considerabilă a băncilor să își înceteze sau să își reducă în mod semnificativ**

¹ Decizia C(2007) 6474 final a Comisiei din 19 decembrie 2007 privind o procedură în temeiul articolului 81 [CE] și al articolului 53 din Acordul privind SEE (Cazul COMP/34.579 – MasterCard, Cazul COMP/36.518 – EuroCommerce, Cazul COMP/38.580 – Commercial Cards).

activitatea de emitere a cardurilor MasterCard sau să modifice condițiile de emitere a acestora într-o măsură care ar fi de natură să îi determine pe titularii acestor carduri să prefere alte metode sau carduri de plată.

Întrucât CIM-urile nu erau în mod obiectiv necesare pentru funcționarea sistemului MasterCard, Comisia era îndreptățită să examineze efectele acestora asupra concurenței în mod autonom, mai degrabă decât împreună cu efectele sistemului MasterCard de care aparțineau. Această analiză a **efectelor CIM-urilor asupra concurenței** este de asemenea susținută de Tribunal, întrucât Comisia a putut concluziona în mod legitim că, **în lipsa acestora, comercianții ar fi fost în măsură să exercite o presiune concurențială mai mare asupra cuantumului cheltuielilor care le sunt facturate pentru utilizarea cardurilor de plată.**

În plus, Comisiei i s-a reproșat că a menținut calificarea drept decizie a unei asocieri de întreprinderi în privința CIM-urilor, deși, de la listarea sa la bursă la 25 mai 2006, MasterCard Inc. nu mai este controlată de instituțiile financiare care participă la sistemul MasterCard și deși acestea nu au niciun rol în stabilirea cuantumului CIM-urilor. Ca răspuns la această argumentație, Tribunalul observă că instituțiile financiare au continuat să exercite în mod colectiv o putere decizională asupra unor aspecte esențiale ale funcționării organizației de plată MasterCard atât la nivel național, cât și la nivel european. Acesta semnaleză, de asemenea, existența unei comunități de interese între organizația de plată MasterCard și instituțiile financiare în ceea ce privește stabilirea unor CIM-uri la un nivel ridicat. Din acest fapt Tribunalul deduce că, **în pofida schimbărilor survenite ca urmare a listării la bursă a MasterCard Inc., organizația de plată MasterCard a continuat să fie o formă instituționalizată de coordonare a comportamentului instituțiilor financiare participante. În consecință, Comisia a putut menține în privința CIM-urilor, în mod legitim, calificarea drept decizii ale unei asocieri de întreprinderi.**

În sfârșit, referindu-se **la contribuția sistemului MasterCard la progresul tehnic și economic** – și în special la avantajele obiective pe care cardurile MasterCard le-ar reprezenta pentru titularii lor și pentru comercianți (garanția de plată, rapiditatea decontării operațiunii, creșterea numărului de operațiuni etc) – societățile care reprezintă MasterCard și anumite instituții financiare susțineau că Comisia ar fi trebuit să aplice o exceptare în cazul CIM-urilor. Tribunalul respinge de asemenea această argumentație, observând în special că **metodele de stabilire a cuantumului CIM-urilor tindeau, pe de o parte, să supraevalueze costurile suportate de instituțiile financiare la momentul emiterii de carduri de plată și, pe de altă parte, să evalueze în mod insuficient avantajele pe care le obțin comercianții din această modalitate de plată.**

MENȚIUNE: Împotriva deciziei Tribunalului se poate declara recurs la Curte, numai pentru motive de drept, în termen de două luni de la comunicarea acesteia.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106